

El Palau Bofarull actualment

Actual seu de la Diputació a Reus, el Palau Bofarull acull l'Escola i Conservatori de Música de Reus. La restauració del palau va permetre la creació de l'Auditori Higini Anglès, construït a l'antic jardí del Palau Bofarull, situat a la planta baixa de l'edifici i amb una capacitat de 240 butaques. A més de servir d'espai educatiu per als alumnes de l'Escola i Conservatori, en aquest magnífic auditori s'hi realitzen audicions, concerts, conferències i altres activitats culturals.

A la planta de les golfes s'hi van construir les aules de música, on s'hi formen uns 280 alumnes cada any.

Auditori Higini Anglès

A la primera planta de l'edifici hi ha el Saló Noble i la sala d'exposicions, amb una programació estable de diferents activitats d'entitats culturals del territori i un espai on exposen artistes de les nostres comarques.

Sala d'exposicions

unitat d'imatge corporativa i disseny gràfic. Diputació de Tarragona D.L. T. 255-2015

Detall d'una làmpada de l'entrada noble

Palau Bofarull de la Diputació
carrer Llovera, 15 - Reus
Tel. 977 345 950

www.dipta.cat
www.dipta.cat/cmreus

cat

Palau Bofarull

Història del Palau Bofarull

Al segle XVIII, Josep de Bofarull i Gavalrà, membre de la burgesia ennoblida de Reus per mitjà de tres concessions reials, va fer construir el Palau Bofarull del carrer Llovera. El projecte va ser encarregat al seu germà, l'arquitecte Francesc Bofarull, que el va dur a terme entre el 1768 i el 1776.

La família Bofarull va habitar el palau fins al 1863. Posteriorment, va tenir diversos usos. Primer va acollir la Societat Recreativa El Olimpo fins a l'any 1936, quan va ser confiscat per la Federació Anarquista Ibèrica. Durant la postguerra va ser ocupat pel Frente de Juventudes, i el 1948 s'hi va instal·lar el Club Natació Reus Ploms. Finalment, el 1985 la Diputació de Tarragona va comprar l'edifici per destinar-lo, principalment, a ser la seu de l'Escola de Música i Conservatori de Grau Mitjà de la Diputació a Reus.

Saló Noble

Elements més importants

La part més important i l'única que no ha estat modificada és el Saló Noble, on es troba un dels exemples més importants de pintura neoclàssica catalana, realitzat per Pere Pau Muntanya (1749-1803). En el conjunt pictòric, que data del 1788, preval la idea renaixentista de l'ornat amb voluntat escenogràfica, que crea un impacte visual projectant, intencionadament, una imatge d'ostentació i luxe de l'època. Està format per un total de quinze pintures al tremp, amb escenes que fan referència al comerç i a la glorificació de la monarquia borbònica.

Carruatge de cerimònia

D'igual importància són les pintures a l'oli sobre tela que decoren les parts del saló: *La continència d'Escipió* (del qual també és autor Pere Pau Muntanya); les *d'Alexandre agenollat davant el sacerdot Yeddo* i *Sesostris al temple de Vulcà*, que van ser realitzades posteriorment per un altre artista, que hauria seguit els dibuixos de Pere Muntanya. L'autoria, encara que no clara, es pot atribuir a Josep Bernat Flaugier (1757-1813). La restauració de les pintures ha estat realitzada per Eustaqui Vallès i Delmàs.

La Diputació també és dipositària del Carruatge de Cerimònia de la família Bofarull, bé cultural poc habitual que és al mateix temps un objecte de museu excepcional, tant pel seu gran valor artístic i cultural com per l'escàs nombre de vehicles d'aquesta època que es conserven.

Pere Pau Muntanya i Josep Bernat Flaugier
Sesostris al temple de Vulcà

Pere Pau Muntanya i Josep Bernat Flaugier
Alexandre agenollat davant el sacerdot Yeddo